

TABOR

Gazetka niedzielna

Parafii pw. Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

42-440 Ogrodzieniec, ul. Kościuszki 33

tel. 699-189-130

tabor.ogrodzieniec@op.pl

www.parafia.ogrodzieniec.pl

W NUMERZE

- ❖ W trosce o umiłowanie Eucharystii – cz. 28: Wiara – chrzest – łaska uświęcająca
- ❖ Święto Podwyższenia Krzyża Świętego – geneza i kult

KALENDARIUM

- 15 września Wspomnienie NMP Bolesnej;
- 16 września Wspomnienie Świętych Męczenników Korneliusza, papieża i Cypriana, biskupa;
- 18 września **Święto Świętego Stanisława Kostki, zakonnika, patrona Polski;**
- 20 września Wspomnienie Świętego Andrzeja Kim Taegon, prezbitera, Pawła Hong Hasang i towarzyszy, męczenników koreańskich;

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne.

J 3, 14n

Na różne sposoby i na wielu miejscach historii narodu wybranego Bóg objawił swoją miłość. Jednak nie zawsze naród odpowiadał Bogu swoją wiernością, zwłaszcza kiedy jego oczekiwania nie spełniały się „teraz i tutaj”. Przykładem takiej postawy – zapisanym w Księdze Liczb – jest „szemranie przeciwko Panu” podczas wędrówki do Ziemi Obiecanej. Dopiero w obliczu śmierci w związku z zęśnaniem jadowitych węży Izraelici dostrzegli i uznali swój grzech odejścia od Boga i błagali Go o przebaczenie. Pan Bóg po raz kolejny wysłuchał modlitwy wstawienniczej Mojżesza i wskazał drogę ocalenia: „każdy ukąszony, jeśli tylko spojrzy na znak węża miedzianego, zostanie przy życiu” (por. Lb 21, 9).

Odczytując zadany nam fragment z Listu św. Pawła do Filipian, odkrywamy nie tylko tajemnicę posłuszeństwa Jezusa „aż po śmierć krzyżową”, ale

„przekonującą moc Jego miłości ukrzyżowanej”. Albowiem tym, co w chrześcijaństwie jest naprawdę wielkie, to możliwość osobistego kontaktu każdego człowieka z Bogiem. Bez prawdy o Chrystusie Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym nie może być wiarygodnej Ewangelii. „Aby tego uniknąć – uczył nas św. Jan Paweł II – musimy stanąć przy Maryi. Wtedy Chrystus będzie dla każdego z nas Żywą Osobą”. On jest Panem naszego życia: „Pierworodnym wobec wszelkiego stworzenia” i „Pierworodnym spośród umarłych” (por. Kol 1, 15. 18).

W Ewangelii św. Jana spotykamy jasny przekaz o konieczności wiary w Ukrzyżowanego Syna Bożego, aby móc osiągnąć życie wieczne i uniknąć potępienia. Przyjmując w Jezusie dar miłości miłosiernej Ojca, człowiek przechodzi z Nim „z życia do życia wiecznego”. Warto w tym miejscu przywołać niezwykle mocne wyrażenie Benedykta XVI z jego encykliki „Deus caritas est”: „Na krzyżu Chrystusa dokonuje się owo zwrócenie się Boga przeciwko samemu Sobie, poprzez które On ofiaruje Siebie, aby podnieść człowieka i go zbawić – jest to miłość w najbardziej radykalnej formie” (nr 12).

Wiara – chrzest – łaska uświęcająca

Wnajbliższych artykułach poruszać będziemy temat warunków pełnego uczestnictwa w Uczcie Eucharystycznej. Chodzi o dostrzeżenie tych elementów, które decydują zarówno z punktu widzenia zasadniczego, jak i praktycznego o jego owocności. Wiadomo bowiem, że skala może tu być szeroka, od zwykłej obecności ciałem przy ołtarzu, do intensywnego i twórczego przeżywania każdej sekundy spędzonej przy Bożym Stole.

Jeżeli chodzi o prawo do uczestnictwa, to trzeba jasno przypominać konieczność wiary i chrztu. Na początku tego cyklu artykułów, gdy zastanawialiśmy się nad problemami duszpasterskimi, zagadnienie wiary zjawilo się przed nami w formie niezwykle ostrej. Wiadomo, że dla człowieka bez wiary nie ma miejsca przy ołtarzu. Co więcej, nie wystarcza tu tylko wiara w Boga, lecz konieczna jest wiara w Chrystusa i Chrystusowi. Rzecz jasna, że ta wiara u jednego człowieka jest jak nikła iskierka, ukryta w kopcu popiołu, a u innego jak żar ognia w piecu hutniczym wytapiającym stal. Ona też przede wszystkim decyduje o owocności uczestnictwa we Mszy świętej. Inaczej to wygląda u tego, kto walczy o zachowanie iskry wiary, a zupełnie inaczej u tego, kto wiarą objął całość swego życia.

Drugim zasadniczym warunkiem decydującym o prawie do uczestnictwa w Uczcie przyjaciół Boga jest chrzest. On wprowadza w grono ludzi wybranych przez Boga. Chrzest też jest widzialnym znakiem wiary danego człowieka. Nie można bowiem przystąpić do chrztu bez wyznania wiary. Coraz częściej mamy do czynienia z ludźmi dorosłymi, którzy nie są ochrzczeni. W większych miastach trzeba już systematycznie prowadzić katechezę

chrzcielną dla kandydatów do sakramentu małżeństwa. Często wtedy się ujawnia, jak marne jest zrozumienie chrztu u tych ludzi. Zdarza się, że chrzest jest przyjmowany tylko z powodu zewnętrznych nacisków lub pobudek niezwiązanych z wiarą. Jednak bez chrztu nikt nie ma prawa przystąpić do Komunii świętej. Po to przystępuję do chrztu, by móc się przy wieczernikowym stole i spożyć Chleb dający życie wieczne. Chrzest jawi się jako oczyszczająca kąpiel przed Ucztą. On też daje w sposób sakramentalny łaskę uświęcającą, a więc życie Boże w sercu człowieka.

Dotykamy tu trzeciego warunku, który umożliwia pełne uczestnictwo w świętej Uczcie. Jest nim stan łaski uświęcającej. Upoważnia on do spożywania Ciała Chrystusa. On decyduje o tym, że człowiek jest godzien zwać się przyjacielem Boga. Ktokolwiek bowiem utracił stan łaski uświęcającej, ten dowodzi, że z przyjaciela Boga stał się Jego zdrajcą. Zdradził Gospodarza. Miejsce zdrajcy przy wieczernikowym stole jest nam znane. Judasz podszedł do ołtarza, ale z polecenia Gospodarza musiał od niego odejść.

Z punktu widzenia duszpasterskiego rzecz jest trudna do ustawienia. Wierni mają niejednokrotnie zbyt słabą świadomość odróżniania grzechów śmiertelnych od powszednich i stąd często myląc te drugie z pierwszymi powstrzymują się od Komunii świętej, a więc od pełnego udziału w Wieczernikowej Uczcie. Warto w tym miejscu przypomnieć, że do Komunii można przystępować pod warunkiem, że człowiek nie ma na sumieniu żadnego grzechu ciężkiego, a grzechem ciężkim (śmiertelnym) nazywamy świadome i dobrowolne przekroczenie przykazania Bożego lub kościelnego w ważnej sprawie. Na podkreślenie zasługują tu słowa „świadome i dobrowolne”, gdyż nie sam czyn decyduje o jego klasyfikacji, ale równie ważne są okoliczności towarzyszące. I tak na przykład nie jest grzechem ciężkim opuszczenie niedzielnej Mszy świętej z powodu choroby lub poważnej dolegliwości. A jednak wiele osób z tego względu nie przystępuje do Komunii świętej.

Z drugiej strony często zauważyć można lekceważenie tego wielkiego daru, jakim jest możliwość przystępowania do Stołu Eucharystycznego. Wiele osób regularnie uczestniczy we Mszy świętej, ale do Komunii świętej chodzi niezmiernie rzadko. Powodem okazuje się brak łaski uświęcającej spowodowany odciążaniem w czasie spowiedzi. Spowiedź sakramentalna jest jedynym środkiem do odzyskania utraconej łaski uświęcającej. Warto jej nie zaniedbywać.

Święto Podwyższenia Krzyża Świętego - geneza i kult

Kiedy w roku 70 Jerozolima została zdobyta i zburzona przez Rzymian, rozpoczęły się wielkie prześladowania religii Chrystusa, trwające prawie 300 lat. Dopiero po ustaniu tych prześladowań matka cesarza rzymskiego Konstantyna, św. Helena, kazała szukać Krzyża, na którym umarł Pan Jezus.

Po długich poszukiwaniach Krzyż odnaleziono. Co do daty tego wydarzenia historycy nie są zgodni; najczęściej podaje się rok 320, 326 lub 330, natomiast jako dzień wszystkie źródła podają 13 albo 14 września. W związku z tym wydarzeniem zbudowano w Jerozolimie na Golgocie dwie bazyliki: Męczenników (Martyrium) i Zmartwychwstania (Anastasis). Bazylika Męczenników nazywana była także Bazyliką Krzyża. 13 września 335 r. odbyło się uroczyste poświęcenie i przekazanie miejscowemu biskupowi obydwu bazylik. Na tę pamiątkę obchodzono co roku 13 września uroczystość Podwyższenia Krzyża Świętego. Później przeniesiono to święto na 14 września, ponieważ tego dnia wypada rocznica wystawienia relikwii Krzyża na widok publiczny, a więc pierwszej adoracji Krzyża, która miała miejsce następnego dnia po poświęceniu bazylik. Święto wprowadzono najpierw dla tych kościołów, które posiadały relikwie Krzyża, potem zaś dla całego Kościoła Powszechnego.

Ważnym wkładem w historię dzisiejszego święta jest świadectwo mniszki Egerii, która w Itinerarium Egeriae relacjonuje obchody Podwyższenia Krzyża połączone ze świętem dedykacji, czyli poświęcenia kościoła Męczenników (Martyrium) na Golgocie: „Dniami Eucenii (dedykacji) zwą się te dni, w których święty kościół stojący na Golgocie, zwany Martyrium, poświęcony został Bogu. Także święty kościół znajdujący się w Anastasis, to jest w miejscu, gdzie Pan po męce zmartwychwstał, tego samego dnia został Bogu poświęcony. Rocznicą poświęcenia tych świętych kościołów jest obchodzona z całą czcią, bo i Krzyż znaleziono tego samego dnia [...]”.

W 614 r. na Ziemię Świętą napadli Persowie pod wodzą Chozroeza. Zburzyli wówczas wszystkie kościoły, także i kościół Bożego Grobu, a wiedząc, jak wielkiej czci doznaje Krzyż Pana Jezusa, zabrali go ze sobą. Cały świat modlił się o odzyskanie Krzyża Świętego. Po zwycięstwie, jakie cesarz Herakliusz odniósł nad Chozroezem, w traktacie pokojowym Persowie zostali zmuszeni do oddania świętej relikwii (628). Podanie głosi, że kiedy sam cesarz chciał na swoich ramionach zanieść Krzyż Chrystusa na Kalwarię, mógł to uczynić dopiero wówczas, kiedy zdjął swoje królewskie szaty. Jest to legenda, gdyż ze świadectwa św. Cyryla Jerozolimskiego (+387) wiemy, że już za jego czasów czcigodną relikwię podzielono na drobne części i rozesłano je niemal po wszystkich okolicznych kościołach.

Największą część drzewa Krzyża świętego posiada obecnie kościół św. Guduli w Brukseli. Bazylika św. Piotra w Rzymie przechowuje część relikwii, którą cesarze bizantyjscy nosili na piersi w czasie największych uroczystości. W skarbcu katedry paryskiej jest część Krzyża świętego, podarowana przez polską królową Annę Gonzagę, którą miała otrzymać od króla Jana Kazimierza. Największą część Krzyża świętego w Polsce posiadał kościół dominikanów w Lublinie (zostały one skradzione w roku 1991, chociaż nadal w kościele tym znajdują się dwa inne relikwiarze Krzyża świętego). Stosunkowo dużą część Krzyża świętego posiada kościół św. Krzyża na Łysej Górze pod Kielcami. Miał ją podarować benedyktynom św. Emeryk (+1031), syn św. Stefana, króla Węgier (+1038). Od tej relikwii i klasztoru pochodzi nazwa „Góry Świętokrzyskie”. Wreszcie dość znaczna relikwia Krzyża świętego znajduje się w bazylice Krzyża Świętego w Rzymie.

Ku czci Krzyża Świętego wzniesiono mnóstwo kościołów. W samej Polsce jest ich ponad 100. Istnieją również kilka rodzin zakonnych – męskich i żeńskich – pod nazwą Świętego Krzyża. Wśród nich najliczniejsze to Zgromadzenie Św. Krzyża, założone w 1837 r., a zatwierdzone przez Rzym w 1855 r.

Kościół w Krzyżu Jezusa widział zawsze ołtarz, na którym Syn Boży dokonał zbawienia świata. Dlatego każda jego część, tak obficie zroszona Jego Najświętszą Krwią, doznawała zawsze szczególnej czci. Nie chodzi w tym wypadku o autentyczność poszczególnych relikwii, ale o fakt, że przypominają one Krzyż Chrystusa i wielkie dzieło, jakie się na nim dokonało dla dobra rodzaju ludzkiego.

Dzisiejsze święto przypomina nam wielkie znaczenie krzyża jako symbolu chrześcijaństwa i uświadamia, że nie możemy go traktować jedynie jako elementu dekoracji naszego mieszkania, miejsca pracy czy jednego z wielu elementów naszego stroju.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Od ubiegłej niedzieli rozpoczęliśmy przygotowanie młodzieży do sakramentu bierzmowania. Zainteresowana młodzież może zgłaszać się po Mszy św. o godz. 9⁰⁰ u ks. Mariusza do końca września. Jednocześnie prosimy wszystkich parafian, szczególnie rodziców, chrzestnych, babcie, dziadków by przez ten czas przygotowania młodzieży otoczyć ich żarliwą modlitwą, tak by po bierzmowaniu wypełniali te zadania, do których zobowiązuje przyjęcie tego sakramentu.

2. Spotkanie Kręgu Biblijnego w środę po wieczornej Mszy św. Zapraszamy.

3. Zachęcamy do udziału w Pielgrzymce do Kalwarii Zebrzydowskiej. Zapisy w zakrystii. Wyjazd w tę sobotę o godz. 6³⁰ spod OSP w Ogrodzieńcu.

4. W dniach 26-28 września odbędą się V Spotkania Młodych Diecezji Sosnowieckiej. Tym razem głównym miejscem spotkań będzie Olkusz. Hasłem Spotkania jest wezwanie papieża Franciszka skierowane do młodych: „Bądź bardziej...”. Organizatorzy zapraszają młodzież całej diecezji do wspólnej modlitwy, zabawy, a przede wszystkim do dzielenia się świadectwem życia wiarą. Jak zwykle obok Eucharystii i spotkań modlitewnych przygotowano wiele atrakcji, m.in.: pokazy filmów w ramach Kina Młodych, koncert Siewców Lednicy, wspólne tańce integracyjne i ewangelizacyjne, posiłek z kuchni polowych, Marsz dla Życia i Rodziny, festyn rodzinny oraz wiele innych.

5. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

15 – 21 września 2014 r.

15 września – poniedziałek

7⁰⁰ 1) + Stanisław Żyła – od rodziny Szymańskich.

2) + Wanda Jagła – od syna Kazimierza z rodziną.

18⁰⁰ + Tadeusz Ścisłowski – w 1. r. śmierci – od żony i córki z rodziną.

16 września – wtorek

7⁰⁰ 1) + Wanda Jagła – od sąsiadów z ulicy Sienkiewicza.

2) + Witold Wacowski – od brata Piotra z żoną.

18⁰⁰ + Stanisław Żyła – od

17 września – środa

7⁰⁰ 1) + Witold Wacowski – od chrześnicy Wiesławy z rodziną.

2) + Janina Wnuk – od Teresy Kuter z rodziną.

18⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

18 września – czwartek

7⁰⁰ 1) + Witold Wacowski – od Zdzisława z żoną.

2) + Janina Wnuk – od córki Anny z mężem.

18⁰⁰ + Stanisław Żyła – od rodziny Lipińskich i Makielów.

19 września – piątek

7⁰⁰ 1) + Janina Wnuk – od córki Zofii z rodziną.

2) + Halina Pilarczyk – od męża.

18⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

20 września – sobota

7⁰⁰ 1) + Janina Wnuk – od rodziny Popczyk.

2) + Halina Pilarczyk – od syna Tomasza z żoną i dziećmi.

18⁰⁰ + Maria Danuta Molenda – od Lidii i Jana Kowal.

21 września – niedziela

7⁰⁰ + Henryk Muszyński – od brata z rodziną.

9⁰⁰ + Irena, Stefan Matysek; Franciszka i Jan Kusior.

10³⁰ + Aurelia, Stanisław Kolton.

12⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Anny i Tomasza Molenda w 15 r. ślubu.

18⁰⁰ + Mieczysław Gajda.

W MINIONYM TYGODNIU

Pożegnaliśmy zmarłego:

Śp. Dariusza Malinowskiego, żył lat 78, zm. 12.09.2014

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie.